

ariadne at Home Brocante Herfst

Zo werk je met oud behang

Bloemen in
Engelse stijl

Binnenkijken bij 3 vakvrouwen

HOUTEN LAATJES
krijgen een nieuwe
bestemming

Versieren en decoreren

HOMEMADE
Zinklook

Huis in theaterstijl ✱ Zoektocht naar kant en band

Bloemen-
werkplaats
van Séverina

Séverina Lartigue hoort bij het handjevol ambachtslieden dat nog met de hand zijden bloemen maakt. Haar klanten zijn beroemde modehuizen en de Opéra van Parijs.

SÉVERINA WERKT VOLGENS
EEN TWEEHONDERD JAAR
OUDE TECHNIK.

Eerst kiest ze het materiaal, dan kleurt ze de stof, 'sniijdt' bloemblaadjes eruit, krijgt elk blaadje reliëf en als laatste wordt de bloem gemaakt. Reliëf aanbrengen is het moeilijkst omdat het om fragiele stof gaat. Vandaar het kussen eronder. En: van één echte bloem is elk bloemblaadje anders, dus ook Séverina maakt van elk bloemblad iets unieks. severinalartigue.fr

linkerpagina De katoenen kleurenstalen zijn een 'erfstuk' van Séverina's grote inspirators Jacques Delamare en diens moeder Noémie Fromentin, die vorige eeuw ook al bloemen maakten voor modehuizen als Chanel. Het schittert in haar atelier als kunstwerk én als belofte om hun ambacht levend te houden.

1 Mal waarmee reliëf in een bloem wordt aangebracht. Stof gaat ertussen.

Antieke machine waarmee blaadjes uit de stof worden 'gesneden'. Séverina heeft een kast vol mallen van blad-vormen die in de machine kunnen.

Net als elk klein meisje drukte Séverina Lartigue graag haar neus tegen de ruit van de bruidswinkel om de jurken te bewonderen. En dan ging het haar vooral om de bloemenkransen die net echt leken. Ook is een vakantie in de Haute Savoie bepalend geweest voor haar liefde voor kunstbloemen. Daar nam haar moeder haar mee naar een winkeltje waar twee oude dames hoedjes verkochten en bloemen in allerlei stofjes voor erop. Séverina koos fluwelen viooltjes. Jaren later bestaat haar dromerige universum uit verfijnde, kostbare bloemen die ze zelf maakt. Van zijde, katoen, tweed, leer, papier en zelfs metaal. Als een van de weinigen in Europa beheerst ze een oud ambacht dat langzaam verdwijnt. Daarom heeft ze een unieke positie en een even unieke cliëntèle, waaronder de Opera van Parijs (l'Opéra Garnier) en beroemde modehuizen. In het kader van Les Canaux de la Mode – een samenwerkingsplatform van Nederlandse modeontwerpers

Bloemenkrans voor het haar van een bruid. "Door mijn werk voor de opera en haute couture ben ik vaak te druk om bruidsassessoires te maken."

en Franse couture ambachtslieden – werkte Séverina samen met diverse Nederlandse ontwerpers. Ze is groot bewonderaar van Jan Taminiau.

Ze woont met haar dochters in Normandië. In een mooi, 19de-eeuws huis met atelier waar vroeger nonnen woonden. "Het is prettig en eenvoudig leven hier. We hebben een heerlijke tuin en omdat mijn werk zo veel tijd vraagt, probeer ik het maximale uit het dagelijkse leven te halen. Dat gaat goed hier in Normandië", mailt ze. De fotoshoot heeft al plaatsgevonden, het interview doen we per mail en telefoon waarvoor ze uitgebreid de tijd neemt.

Het is dus niet nodig in Parijs te wonen, waar veel klanten gevestigd zijn?

"Ik heb daar inderdaad regelmatig een afspraak of moet daar spullen afleveren. Maar met de trein ben ik er in anderhalf uur. Ik heb gekozen voor een praktisch

leven met de kinderen en in een klein stadje is alles binnen handbereik. Dit is een prachtig gebied, vooral als de appelbomen bloeien."

Wat voor een kind was je?

"Ik was een vrij en onbevangen meisje. Mijn grootouders woonden aan de rand van een mooi dorp en hadden een stuk grond met een bos bij hun huis. In mijn kinderjaren en puberteit was ik daar altijd en doorkruiste samen met mijn broers, zussen, neefjes en nichtjes het bos. Het was een eindeloze bron van verwondering: de geur van de bloemen en van de aarde in de ochtend en de microkosmos van dit prachtige universum. Mijn grootvaders werkplaats rook naar verf, zaagsel en olie. Vele vogelvoederplankjes heb ik daar getimmerd, en constructies voor onze hutten."

Had ze op de vrije basisschool leren solderen, weven en haar eigen tijd mogen indelen, op de traditionele middelbare >

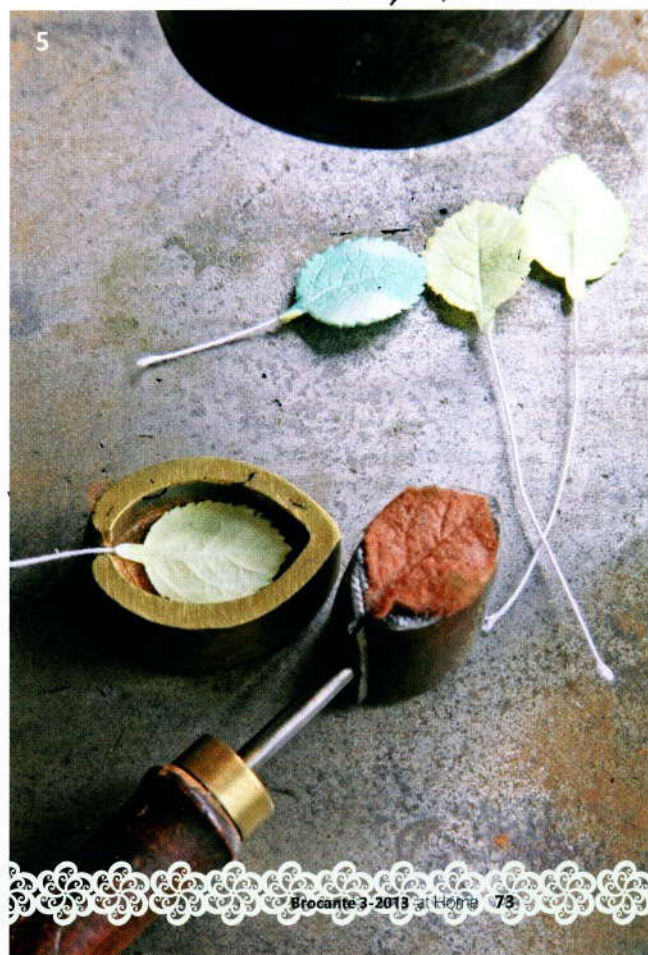
“Mijn instrumenten zijn oud en zeldzaam, ze zijn mij heel dierbaar”

1 Onder 'graines' (letterlijk: zaden) verstaat men in dit vak de kleine bolletjes in het hart van de bloem, of de sierknopjes tussen de bloemen in een krans (zoals de 'pareltjes' hiernaast). In dit laatje een antieke collectie voor speciale klanten.

2 Gereedschap waarmee reliëf wordt aangebracht. Séverina is trots op haar unieke collectie.

3 In de natuur is elk blaadje anders, maar hier ook.

4 & 5 Antieke vakliteratuur, boeken vol bladmotieven, lades vol bloemen, kasten vol mallen en eindeloos veel gereedschap in dit bijzondere atelier.

“Ik denk bloemen, ik voel bloemen, ik leef bloemen!”

Kast vol mallen voor de machine waarmee de blad- of bloemvorm uit stof wordt gedrukt.

school ging dat anders. Daar moest de leraar met 'u' worden aangesproken, moest ze de hele dag stilzitten en werd ze afgerekend op cijfers. Een grote schok voor de creatieve en zelfstandige Séverina. Toch paste ze zich aan, ging studeren en specialiseerde zich later in het maken van maquettes voor grote architectuurprojecten. Omdat haar echte liefde nog altijd bij de natuur lag, deed ze ondertussen een opleiding landschapsarchitectuur om tuinmaquettes te kunnen maken. Tot ze op een tentoonstelling van *les métiers de l'élégance* oog in oog stond met haar droom: een atelier van een kunstbloemenmaker. Ze ging in de leer en nu, na twintig jaar hard werken, heeft haar atelier het prestigieuze label 'Entreprise du Patrimoine Vivant' – een certificaat van vakmanschap, uitgegeven door het Franse ministerie van Economische zaken aan Franse bedrijven die hoogstaande kwaliteit leveren.

Wat is er zo bijzonder aan bloemen?

"Voor mij is de echte bloem een geschenk aan de wereld. Het is schoon-

HET ATELIER VAN SÉVERINA IS TEGELIJK EEN SOORT MUSEUM. HET GEREEDSCHAP IS UNIEK EN WORDT NIET MEER GEMAAKT. WAT ALS ER IETS KAPOTGAAT?

"Mijn atelier is inderdaad bewaarplaats van een kostbaar erfgoed. De instrumenten zijn oud en zeldzaam en worden niet meer geproduceerd sinds 1930. Ze zijn mij heel dierbaar, ik werk met eerbied voor deze traditionele techniek die al bestond voor de komst van de elektriciteit. Het is heel moeilijk om aan nieuw gereedschap te komen. Ik ben dan ook alert op slijtage en roest. Andere problemen zijn het behoud van mijn archieven en oude bloemen."

Koperen mal waarmee reliëf wordt aangebracht.

heid, geur, poëzie, balans, kwetsbaarheid en tegelijk kracht. Een bloem tart de hardheid van de wereld."

... en aan kunstbloemen?

"Ik houd van textiel en heb dus een passie voor bloemen. Het is steeds weer fascinerend om te zien hoe met de juiste kennis, geduld en verbeelding de witte stof een bloem wordt. Ik denk bloemen, ik voel bloemen, ik leef bloemen!"

Dus het maken ervan is een soort ... noodzaak geworden?

"Ja. Ik slurp alles in me op: de natuur, boeken, objecten, kleuren, nieuws ... Vervolgens mix ik dat en ontstaat er een soort alchemie met mijn eigen ervaringen, gedachten en gevoelens. Dan gaan mijn handen aan het werk. Het maken van een bloem is een lang proces en gaat in fasen. Als een bloem klaar is, voel ik mij even heel gelukkig. Maar al snel zoekt mijn hoofd weer nieuwe inspiratie."

Wie zijn uw klanten?

"De haute couture, de Parijse opéra

(bloemen voor op de kostuums en in het haar van balletdansers en vocalisten, red.) en een exclusieve Japanse clientèle. En ik maak bloemen voor 'de belangrijke momenten van het leven', zoals huwelijken. Ik ben trouwens voorstander van een bloemenkroon voor mannen en vrouwen."

Woon en werk je in een soort droomwereld?

"Ja en nee. Mijn omstandigheden vind ik ideaal en idyllisch. Ik heb dagelijks uitzicht op mijn tuin, ben er voor mijn kinderen en doe werk waarvan ik houd en waarin ik mijn creativiteit kwijt kan. Maar ik sta met beide benen op de grond. Want ik maak bloemen, maar doe ook de boekhouding, inkoop en run een bedrijfje. Mijn hoofd zit vol ideeën voor een boek en andere projecten, maar ik mis de tijd en het geld. Het is in Frankrijk niet gemakkelijk zelfstandige te zijn. We hebben een hoog eigen risico en betalen relatief veel belasting. Toch zou ik niks anders willen: ik houd ervan in mijn atelier te zijn en voel me vrij." <

*“Een bloem is schoonheid,
poëzie en kracht tegelijk”*

Van oude, katoenen eerste-
communie-handschoentjes
werden deze rozen gemaakt.
Séverina hergebruikt graag
verfijnde, antieke stoffen.